

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/73/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6925010391
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hunák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6925010391.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Jána Bednára na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. septembra 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaného 1/ A. B. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/61/2025 zo dňa 31. 07. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/61/2025 zo dňa 31. 07. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z v bode 1/ zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

bod 1.

obžalovaný A. B. pod vplyvom alkoholu dňa 24. 03. 2025 v čase približne o 14.10 h pred vchodom č. 20 do bytového domu súp. č. XXX na ulici Českej v Rimavskej Sobote po tom, čo domovým zvončekom zavolať pred uvedený vchod č. 20 tam bývajúceho C. D., E. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom F. XXX/XX, G. D., prechodne bydliskom F. XXX/XX, G. D., ktorý prišiel pred vchod, kedy k nemu pristúpil obžalovaný A. B. a následne po tom, čo C. D. odmietol od neho kúpiť mobilný telefón, ho obžalovaný obliat svojím pivom a povedal mu „daj mi tablet“, ktorý mal C. D. pri sebe, čo on odmietol a preto ho obžalovaný A. B. vtlačil otvorenou rukou a roztvorenými prstami v oblasti tváre C. D. do vnútorných priestorov vchodu, kde sa mu snažil násilu vytrhnúť z ruky tablet a keď sa mu to nepodarilo, tak obžalovaný dal C. D. facku, v dôsledku ktorej spadol na zem, pričom mu tablet vypadol z ruky, obžalovaný si ho zobral zo zeme, a po tom ako sa C. D. postavil, ho obžalovaný opakovane udrel päšťou do oblasti tváre, rukami ho obžalovaný chytil za bundu v oblasti krku, kde ho tým zohol do predklonu a ako bol v predklone, tak ho kolenom kopol do tváre a týmto konaním mu spôsobil odcudzením vecí majetkovú škodu vo výške 15 € a zároveň povrchové zranenia hlavy - pomliaždenia v oblasti koreňa nosa s dobou liečenia a PN do 7 dní,

bod 2.

dňa 24. 03. 2025 v čase o 14:33 h v pohostinstve H. I. na ul. J. K. L. XXXX K. G. D., počas prevádzkových hodín tohto pohostinstva po predchádzajúcej vzájomnej dohode a po predchádzajúcom rozhovore spoločne fyzicky napadli A. A., E. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom G. XX, M. G. D., ktorého začal obžalovaný A. B. udierať, kedy sa k nemu pridali obžalovaný N. I. a následne aj obžalovaný E. I., ktorý A. A. udrel do oblasti hlavy asi 8 krát, na čo A. A. ostal ležať na zemi a keď sa po chvíli postavil, obžalovaný E. I. ho opäť udrel raz do oblasti hlavy a následne ho udrel tiež obžalovaný N. I., po ktorom údere A. A. opätovne spadol na podlahu, kde ostal ležať, čím mu všetci traja obžalovaní svojím konaním spôsobili pomliaždenia tváre na oboch stranách s rozsiahlou okoloočnou krvnou podliatinou na oboch

stranách so zakrvácaním do spojivky pravého oka, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie hrudníka vpravo ľažšieho stupňa a hrudníka vľavo ľahkého stupňa, ktoré zranenia si u A. A. vyžiadali dobu liečenia a PN do 21 dní a obmedzili ho v obvyklom spôsobe života tiež do 21 dní od vzniku zranenia,

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Rimavská Sobota uložil podľa podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. samosudca obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. samosudca u obžalovaného zrušil výrok o treste povinnej práce vo výmere 180 hodín, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22T/35/2025 zo dňa 06. 05. 2025, právoplatným dňa 11. 06. 2025 pre prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák., § 74 ods. 1 posledná veta Tr. zák., § 74 ods. 3 Tr. zák. samosudca obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku samosudca obžalovaným 1. A. B., 2. N. I. a 3. E. I. uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému A. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XX, M. G. D., škodu vo výške 1.859,- Eur a poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1.272,62 Eur.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä tým, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 31. 07. 2025 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal a preto vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody. Pri úvahách o druhu a výmere trestu riadil ustanoveniami § 33a a § 34 a nasl. Tr. zák. U obžalovaného okresný súd zistil dve poľahčujúce a dve priťažujúce okolnosti. Pri rozhodovaní o treste bolo nutné prihliadnuť aj na odsúdenie obžalovaného A. B. trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/35/2025 zo dňa 06. 05. 2025, právoplatným dňa 11. 06. 2025, nakoľko obžalovaný spáchal skutky prejednávané v tomto konaní pred dňom doručenia predmetného trestného rozkazu (02. 06. 2025). Za aplikácie ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. ukladal súd trest vo výmere 3 roky až 9 rokov a 8 mesiacov. Po zohľadnení všetkých skutočností, nevidel okresný súd dôvod na ukladanie trestu prísnejšieho ako 3 roky. Prihliadol však aj na osobu obžalovaného, ktorá spôsobom spáchania skutkov, ako ani doterajším životom nedáva záruku riadneho správania sa v prípade ukladania podmieneného trestu odňatia slobody. V odpise registra trestov sa u obžalovaného nachádza 19 záznamov, pričom z ostatného výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 28. 02. 2023, s následným ochranným dohľadom, ktorý vykonal dňom 01. 03. 2024. Obžalovanému navyše už v minulosti boli ukladané podmienené tresty odňatia slobody pričom je zrejmé, že ani v jednom prípade hrozba premeny podmieneného trestu odňatia slobody na trest nepodmienený, nepôsobila odstrašujúcu, preto uloženie tejto formy trest by bolo u neho v tomto prípade neúčelné a dokonca v rozpore s § 49 ods. 3 a § 51 ods. 1 Tr. zák. Súď zároveň vzhľadom na odporúčanie súdnej znalkyne B. C. O. obžalovanému A. B. uložil podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. aj ochranné liečenie protitoxikomanické a protialkoholické. Toto liečenie súď uložil v ústavnej forme s ohľadom na ust. 74 ods. 1 posledná veta a § 74 ods. 3 Tr. zák. Vzhľadom na ustálenie viny a výšky škody súď zaviazal obžalovaného A. B. (spolu s obžalovanými 2/ a 3/) spoločne a nerozdielne k náhrade škody poškodenému A. A. podľa bodového ohodnotenia bolestného v zmysle vyhotoveného znaleckého posudku a poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. podľa špecifikácie predstavujúcej súhrn nákladov na poskytnutie zdravotnej starostlivosti poškodenému A. A..

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, a to podaním doručeným okresnému súdu dňa 08. 08. 2025, v ktorom uviedol, že rozhodnutie súdu, ktorým mu bol uložený nepodmienený trest, nepovažuje za správne a spravodlivé. Podľa jeho názoru súď nepostupoval v súlade s ustanovením § 33a a §34 Tr. zák. Uložený nepodmienený trest považuje za neprimeranú a krutú sankciu a v jeho prípade by postačovalo uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných obmedzení, ako aj ochranného protitoxikomanického a protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Takáto sankcia by ho postihla menej citelne a svoj účel by splnila. Uložený trest najviac postihne jeho rodinu, družku, ktorá je tehotná a jeho desaťmesačného syna. Naopak, uloženie trestu tak, ako navrhol, by pre neho bolo dostatočnou hrozbou, aby sa svojho trestného činu nedopustil. Za podstatnú okolnosť považuje

aj to, že za žalované skutky a trestné činy uznal vinu a súd by na ňu mal prihliadnuť. Preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby mu bol uložený primeraný trest nespojený s výkonom odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu a primeraných obmedzení a zároveň protitoxikomanické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou

Dňa 18. 09. 2025 sa v predmetnej veci konalo na krajskom súde verejné zasadnutie.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že v celom rozsahu trvajú na podanom odvolaní. Vzhľadom na dôvody v ňom uvedené, ktoré ešte doplnili tým, že otcovi obžalovaného bola diagnostikovaná rakovina pľúc, uviedol, že uložený trest postihne nielen obžalovaného, ale aj jeho rodinu. Preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest nespojený s nepodmienečným odňatím slobody, za súčasného uloženia probačného dohľadu a primeraných obmedzení, ako aj protitoxikomanického a protialkoholického ochranného liečenia ambulantnou formou.

Naproti tomu prokurátor krajskej prokuratúry uviedla, že rozhodnutie okresného súdu považuje v celom rozsahu za zákonné, uložený trest za primeraný a spravodlivý a preto navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v rámci konečného návrhu uviedol, že by chcel, aby dostal podmienený trest, s tou najdlhšou skúšobnou dobou, lebo dokonca dnes mu zobrala kuratela z nemocnice chlapca a majú mesiac na to, aby ho získali späť, prišli ešte aj o byt, žena je na všetko sama a k tomu je ešte tehotná.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Podľa § 33a ods. 2 Tr. zák., sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery.

Podľa § 33a ods. 3 Tr. zák., tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 33a ods. 4 Tr. zák., pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. ... Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného A. B., ktorý bol uznaný za vinného z v bode 1/ zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchatel'stve podľa § 20 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v

spolupáchatelstve podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne obžalovaný na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonal len v rozsahu výroku o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že trestný zákon v sankcii ustanovenia § 188 ods. 1 Tr. zák. (najprísnejšie trestný zo zbíhajúcich trestných činov vzhľadom na § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák.) umožňuje páchatelovi uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 roky až 8 rokov, pričom horná hranica po jej zákonom zvýšení predstavuje 9 rokov a 8 mesiacov. Okresný súd obžalovanému A. B. uložil trest vo výmere 3 roky s tým, že obžalovanému uložil trest na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. S prihliadnutím na všetky skutočnosti a zásady Trestného zákona upravujúce ukladanie trestov, na ktoré je súd povinný prihliadnuť a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu sa krajský súd stotožnil s trestom uloženým okresným súdom, ako aj jeho výmerou.

Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a prečo obžalovanému neuložil podmienený trest odňatia slobody.

K námietkam obžalovaného týkajúcim sa ukladania trestu krajský súd uvádza, že hoci obžalovaný tvrdí, že by v jeho prípade bolo vhodnejšie uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, krajský súd sa s týmto jeho tvrdením nestotožňuje. Z doterajšieho života obžalovaného je absolútne zjavné, že sa pravidelne dopúšťa protiprávneho konania, o čom bezpochyby svedčí 19 záznamov v odpise registra trestov. Súd preto obžalovanému neuveril, že v práve v súčasnosti by viedol riadny život a možnosť premeny podmieneného trestu by pre neho bola dostatočnou hrozbou. S ohľadom na uvedené skutočnosti je nepochybné, že v predmetnom prípade napĺňa všeobecné zásady ukladania sankcií podľa § 33a Tr. zák., ako aj zásady ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. a nals. práve a len nepodmienečný trest odňatia slobody. Krajský súd uzatvára, že uloženie iného, ako nepodmienečného trestu by v žiadnom prípade nenapĺňalo zásady ukladania trestov práve kvôli osobe obžalovaného, ako aj kvôli spôsobu spáchania žalovaných skutkov. Na uvedenom nič nemení ani jeho rodinná situácia, kde ku spáchaniu žalovaných skutkov obžalovaným došlo aj napriek tomu, že obžalovaný mal v tej dobe niekoľko mesačného syna.

Krajský súd konštatuje, že zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie ustanovení o ukladaní trestu. Krajský súd sa s odôvodnením okresného súdu v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko opakovať správne a logické dôvody, by bolo na tomto mieste nadbytočné.

Nad rámec odôvodnenia krajský súd uvádza, že obžalovaný A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T 19/2016 zo dňa 18. 02. 2016 odsúdený o. i. za spáchanie zločinu podľa ust. § 189 ods. 1 Tr. zák. V aktuálne posudzovanom prípade sa obžalovaný dopustil opätovného spáchania zločinu (§ 188 ods. 1 Tr. zák.), takže v zmysle ust. § 38 ods. 3 Tr. zák. malo dôjsť k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Nakoľko však k použitiu tohto ustanovenia nedošlo a odvolanie voči rozsudku podal len obžalovaný A. B. (s jeho obhajcom), tak nie je možné za zachovania zásady prohibito reformationis in peius ukladať obžalovanému prísnejší trest, ako mu bol uložený napadnutým rozsudkom.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19. 12. 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15. 02. 2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27. 09. 2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z predmetných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku, z vyššie uvedených dôvodov odvolanie obžalovaného A. B., považujúc ho za nedôvodné, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.